

Päijät-Hämeen ILVES

Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti 3/2011

- Kertausharjoitusten alasajo romuttaa puolustuksen uskottavuuden s. 3
- Venäjä varustutuu rajusti s. 4
- Kärkölän maanpuolustusnaiset s. 5
- Ampuma-aselaki muuttui 13.6.2011 - Mikä muuttui? s. 6
- Moniviranomaisharjoitus TYYNE 11 s. 8-9
- Perhejotos Kollin Kierros s. 10
- Sysmän sisäampumarata odottaa valoremonttia s. 10
- Ampumaratojen ympäristölupaohjeistus s. 10

Sysmän ampumarata s. 10

Pääkirjoitus

Viimeiset viikot uutiset ovat olleet tulviltaan tietoja ja haastatteluja Puolustusvoimille määrätystä supistuksista. Esillä on ollut niin Puolustusvoimien komentaja kenraali Ari Puheloinen, johtavat poliitikot kuin muut asiantuntijat. Aiemmin suunnitellut ja uudet supistukset tulevat tapahtumaan aiottua nopeammassa aikataulussa. Niillä on suuri vaikutus tulevaan puolustuskykyyn ja edelleen tulevaan puolustusjärjestelmään. Komentaja mainitsi tulevien säästöjen jo muodostavan maallemme puolustusriskin. Todellisuuden valjetessa pala palalta olen usean maanpuolustusaktiivin kuulutoteavan ääneen, että onko tämä jonkun tahon puolelta tarkoitushakuista alasajoa ja että viedäänkö Suomea näin NATO:n. Puolustusvoimat on jo muutamana vuoden yrittänyt uudistaa toimintajaan kustannusten kasvassa erilaisin järjestelyin, mutta henkilöstön irtisanomisiin ei ole kuitenkaan vielä tohdittu ryhtyä. Nyt kun säästöille on annettu takaraja, siihenkin on ryhdyttävä niin siviilihenkilöstön kuin vakinaisen henkilöstön osalta. Meille reservissä toimiville ja odotavillehan on jo tehty selväksi, että sodanajan joukko lähes puolitetaan pitkään vallinneesta 500 000:sta nyt 280 000:n - edelleen useimmin jo kuulee 250 000:n vahvuusluokua. On hyvä muistaa kerran opittuna, että viime sotien ratkaisutaistelujen aikana vah-

vuus oli 500 000 suomalaisesta reservin sotilasta ja Lapissa että Kannaksella n. 150 000 saksalaista sotilasta. Suunnitellaanko koko Suomea puolustettavan tulevaisuudessa kolmasosalla aiemmasta miehmäärästä? Perustelu yhä pienevistä varusmies-ikäluokista ei pidä paikkaansa, ne itse asiassa hieman vielä lähivuosina kohoavat ja vasta sitten kääntyvät tasaiseen laskuun, muttei sekään ole sa- reservin pienentämiseen mikään ratkaisu peruste. Yksinkertaisuudessaan kysehän on siitä, ettei valtiomme johtavat päättäjät näe, että maallamme olisi turvallisuus uhkaamistään ilmansuunnasta, minkään valtion taholta. Tätä vakuuttavat myös kaikki tuleviin presidentinvaaleihin osallistuvat. Otamme mallia jälleen Ruotsista ja ajamme oman maamme puolustusta alas. Suomen puolustusbudjetti on ollut jo vuosia 4% bruttokansantuotteesta. Samaan aikaan Ruotsin vastava on ollut kaksinkertainen. Olemme olleet siis jo iät ja ajat kussannustehokkaita, mutta toimivia omalla tavallamme. Herääkin oivakautta kysymys, mistä tämä into supistaa ja vielä supistaa. Jos meitä ei juuri nyt mikään uhkaa, tulee tämä turvallisuus nähdä kuitenkin pidemmällä ajantavalla kuten 10-20 vuotta. Se mitä nyt puretaan vuodessa ja kahdessa ei ole palautettavissa sormia napsauttamalla, vaan se vie helposti kolminkertaisen ajan. Naapurimaamme

idässä ja lännessä kontrolloi koko ajan puolustusvalmiuttamme ja kokeilee sitä mm. yllennoin tai merellä erilaisin lähestymisten kautta. Tämä on globaali tapa kontrolloida naapurua ja sen toimintatapoja. Tällä myös määritellään voiko kolmas maa käyttää maata omaan kauttakulkuunsa. Tätähän Stalin pelkäsi jo edellisessä sodassa. Jos aluksemme seisovat satamissa ja koneemme maassa, halukkaat voivat temmeltää alueellamme kuten parhaaksi kokevat. Oman kodinkin pihalla on usein aita ohjaamassa naapurin tai satunnaisen kulkijan kulkua, näin identiteetti säilyy eikä ole tarjolla välinpitämättömälle käytölle. Tulevat säästöt minivoivat kertausharjoitukset. Käytännössä kovia kertausta suunataan vain Maakuntakomppanioiden koulutukseen, niitäkin karsien. Me Suomen reserviläiset muodostamme sodanajan joukosta 97%, mutta emme ole ammattisotilaita. Olemme varusmiespalvelun jälkeen reservissä, valmiina palvelukseen, mutta on huomioitava että osaamistamme täytyy ja on totuttu päivittämään noin viiden vuoden välein. Tämä järjestelmä on todettu kaikkien mittareiden mukaan erittäin kustannustehokkaaksi ja toimivaksi. Tähän järjestelmään isketään kuitenkin aina säästöjä vaadittaessa ensiksi - miksi? Kun leikataan kertausharjoitettavien reserviläisten määrä vuosittain 10000:n henkilöön, säästöistä syntyy

vä hyöty on vain 12 miljoonaa euroa. Jokainen taisteluun käsketty ymmärrettävästi haluaisi osata tehtävänsä, sehän takaa parhaiten oman ja kaverin hengen tiukkasakin tilanteessa. Kouluttamaton tai osaamaton sotilas on turvallisuusriski aina itseään suuremmalle joukolle.

Kaikkiaan on absurdia, että oman maan puolustuksesta halutaan säästää kun vastuita ulkomailla edelleen kasvatetaan. NATO:n vastustajien lempilauseita on puhua ja morkata sitä maalimanpoliisiksi, sen sekaantues- sa kaikenlaisiin konflikteihin, ovat sitten puolustamassa kuinka sorrettua kansaa tai tahoja tahansa. Juuri "päättynyt" Libyan kansanousun jälkeen oli mielenkiintoista, että ulkoministeri Erkki Tuomioja oli heti lupaamassa Suomesta rauhanturva-apua kansan rauhoittamiseen. Kriisinhallinta tulee saamaan budjettiinsa 5% korotuksen ensi vuodelle. Tulevassa 2012 budjetissa tällaisiin ulkomaan tapahtumiin on varattu 123 miljoonaa. On muistettava perusasia, että hallituksemme on päättänyt ottaa lisää velkaa, jotta voimme toimia. Säästämme siis oman maan puolustuksesta ja otamme lisää ulkomais- ta velkaa, että voimme laajentaa poliittista ja aseellista toimintaamme ulkomaiden konfliktialueilla. Eikö päättäjämme tällä toiminnalla osoita olevansa aikamaisia maailmanpoliiseja? Kansainvälisen oikeuden ja velvoitteiden mukaan meidän tulee hoitaa tuki aiemmin

sovitut vastuumme ulkomailla, mutta tarvitseeko niitä vielä lisää velkarahalla?

Haluan vielä ottaa esille lakkautettavat varuskunnat. Kenraali Puheloinen totesi taannoin, ettei maata puolusteta varuskunnilla. Tässä hän on oikeassa, mutta varastojen ja osaamisen hajauttaminen tuo myös merkittävää puolustuksellista etua. Puolustuksen järjestelyt on ammattisotilaiden ratkaistava maan parhaaksi vaihtokäsi se meitä alueellisesti sitten kuinka harmittaa. On tiedossa, että lakkautukset ovat aina poliittista peliä. Meille Päijät-Hämäläisille olisi suuri vahinko jos Lahden Varuskunta lakkautettaisiin. Se veisi suoraan n. 500 työpaikka ja välillisesti toisen kokonaisuuden. Suurempi paha tulisi alueen maanpuolustukselle ja väelle, kaikelle siihen liittyvälle toiminnalle. Ilman va-

ruskuntaa tukemme tulisi joko Hämeenlinnasta tai Säkylästä, matkana 70 - 200km. Alueemme edustajilla Eduskunnassa on oikea näytön paikka, saavatko he yhdessä pidettyä varuskunnan alueella. Se tulee vaatimaan heiltä yhteistyötä ja voimakasta yksituumaisuutta. Toivoisin meidän kaikkien pitävän asiaa yllä kun heitä tapaamme. He voivat siihen vaikutta, ei ammattisotilaat.

Kaikkiaan nämä Puolustusvoimiin kohdistuvat säästöt ovat aikataulussaan kohtuuttomat. Puolustusbudjetti on koko budjetista 4%, nämä säästöt ovat kuitenkin päätetyistä säästöistä 10%. Kohtuus tulee olla valtion saneeraamisessakin.

Päijät-Hämeen ILVES No 3/2011, 53. vuosikerta.

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti, joka lähetetään kaikille jäsenmaksunsa suorittaneille jäsenille. Päijät-Hämeen Reservipiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Seuraavien lehtien ilmestymisaikataulu
Nro 4/2011 ilmestyy n. 20.12. (materiaali ja ilmoitukset 10.12.)

Toimituksen osoite: Päijät-Hämeen Reservipiiri Päijänteenkatu 5 A, 15140 Lahti ♦ www.rul.fi/paijat-hame

Päätoimittaja: Juha Tarnanen, kultatyto@tarnanen.inet.fi
Puheenjohtaja: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi
Piirisihteeri: Juha Nuoritalo, juha.nuoritalo@phnet.fi, 050 3522185
Talouspäällikkö: Hannu Nieminen, hanski.nieminen@mbnet.fi
Ampumavastaava: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi
Painopaikka / lehden taitto: Padasjoen Kirjapaino, Padasjoki.

Päijät-Hämeen reserviläiset

Kesä on jo ohi täällä Päijät-Hämeessä ja syksy on saapumassa tilalle. Kesä oli erittäin kiireistä aikaa piirin jäsenille eri tapahtumien muodossa. Kesä vuonna 2011 jää varmasti mieleen monin tavoin eri tapahtumien määrän vuoksi. Piirin suurin yksittäinen ponnistus oli perinne-ase mestaruuskilpailujen järjestäminen. Kilpailut olivat erittäin onnistuneet, vaikkakin kilpailut olivat suurimmat mitä piirissä on pidetty. Talokoolaiset olivat erittäin asiantuntevia ja osavia omissa tehtävissään. Siitä suuri kiitos heille, koska kisoja ilman heitä ei olisi voitu käydä. Suuret muutokset ovat tulossa piirissä tänä syksy-

synä johtuen henkilövalintojen suuresta määrästä syyskokouksessa. Piirille valitaan uusi puheenjohtaja sekä monia muita huomattavia luottamustehtäviä. Tämän vuoden viimeisessä hallituksen kokouksessa mitä todennäköisemmin valitaan piirille myös uusi toiminnanjohtaja. Ensi vuosi tulee olemaan piirissä erittäin kiireinen ja tapahtumarikas. Piirissä pidetään palvelusammuntojen SM-kilpailu Heinäkuussa sekä kansainvälisiä sotilasoteluita kaksi kappaletta, Toukokuussa Mil Comp ja Aesor kisa Kesäkuun lopussa. Näihin ponnisteluihin tarvitsemme koko piirin apua että selviämme kaikista töis-

tä kunnialla. Ensi vuonna saamme varmasti jotain tietoa mitä kaikkea puolustusvoimien uudistus saattaa tuoda mukanaan. Näkymät eivät ole varmasti meille reserviläisille hyvät, kun kertausharjoituksia joudutaan supistamaan. Nyt meille yhdistyksillä on erittäin suuri rooli olla auttamassa yksittäistä reserviläistä, hänen reservin uran tiellä. Toinen suuri muutos tapahtui 13.6.2011 kun uusi aselaki tuli voimaan Suomessa. Tästä asiasta koko ajan puhutaan ja kirjoitetaan, että se alkaa jo varmasti joitakin kyllästyttää. Asia on kuitenkin tärkeä meidän reserviläisten takia jotka harrasta-

vat ammuntaa niin harrastusmielessä kuin kilpailumielessä. Ampumataitoinen reservi on erittäin tärkeä Suomen maassa. Piirillä on nyt erittäin tärkeä rooli auttaa ja kouluttaa uusia etä vanhoja ampujia. Käsiaseen hankinnassa harkkija tarvitsee erinäisiä dokumentteja saada aseeseen ostolupaa. Piiri järjestää monia erilaisia ammutakilpailuja joihin on hyvä jäsenen tulla ja saada näin tapahtumista todistusta omasta harrastuksesta. Ensi vuonna piirissä pidetään koulutusta sitä tarvitseville ja kilpailukalenteri on varmasti myös täynnä.

Syksy on saapunut ja alkaa kova suunnitte-

lu ensi vuoden tapahtumiin. Ensi vuosi tulee kyllä olemaan varmasti yhtä vilkas kuin vuosi 2011. Yhdistyksien syyskokoukset ovat alkamassa ja niissä seuraavan vuoden tekemiset suunnitellaan. Piirin syyskokous pidetään Lokakuussa Sysmässä. Toivotan kaikille piirin ja Ilves lehden lukijoille erittäin hyvää syksyn alkua, sekä hyvää marja ja sienikautta. Tavataan eri tapahtumissa syksyllä ja syyskokouksissa.

Marko Patrakka
Puheenjohtaja

RUL pj Mika Hannula: Kertausharjoitusten alasajo romuttaa puolustuksen uskottavuuden

Puolustusratkaisumme perustuu yleiseen asevelvollisuuteen ja reserviläisiin. Kertausharjoitusten alasajolla säästetään korkeintaan 20 miljoonaa eu-

roa. Tämä on vain kundesosa siitä summasta, mitä ensi vuonna aiotaan käyttää sotilaalliseen kriisinhallintaan maamme rajojen ulkopuolella. Tämä ei ole linjassa sen kanssa, että puolustusvoimien ensimmäinen tehtävä on kotimaan puolustaminen.

Puolustusbudjetin leikkaukset sekä tuleva puolustusvoima uudistus asettavat puolustusvoimat erittäin vaikeaan taloudelliseen tilanteeseen. Säästöjä vaaditaan jo vuodelle 2012. Helppoja ratkaisuja asiaan ei ole, mutta kertausharjoitusten merkittävää vähentämistä pikaisena säästökeinona on vältettävä, totea Suomen Reserviup-

seeriliiton puheenjohtaja, professori Mika Hannula.

Tulevissa puolustusbudjetin leikkausten kohdentamisissa on kyse arvovalinnoista. Leikkauslistalle on esitetty mm. reserviläisten kertausharjoituksia sekä varusmiesten maastovuorokausia. Tällä hetkellä reserviläisten kertausharjoitukset maksavat noin 20 miljoonaa euroa. Tällä summalla harjoitetaan vuosittain noin 25 000 reserviläistä.

Julkisuudessa on esitetty, että leikkaamalla kertausharjoitettavien reserviläisten määrä 10 000 henkilöön saadaan säästöjä 12 miljoonaa euroa. Samanaikaisesti soti-

laallisen kriisinhallinnan määrärahoihin esitetään 5 %:n kasvua. Näin ollen vuonna 2012 sotilaalliseen kriisinhallintaan käytettäisiin 123 miljoonaa euroa. Se on kymmenen kertaa enemmän kuin mitä kertausharjoituksiin varataan rahaa ensi vuonna. Tällä summalla pystytään pitämään yllä yhtä vajaata jääkärikomppania Afganistanissa. Ymmärrän hyvin, että on tärkeää näyttää Suomen lippua kansainvälisessä kriisinhallinnassa, mutta sillä varjolla ei saa laiminlyödä kotimaan puolustuksen uskottavuutta, Hannula korostaa.

Reserviupseeriliiton erityinen huolenaihe

puolustusbudjetin leikkauksen yhteydessä on, että kertausharjoitusten alasajolla puututaan sodan ajan joukkomme suorituskykyyn. Puolustusvoimien sodan ajan vahvuudesta noin 97 % on reserviläisiä. Sodan ajan joukkojen upseeristosta noin 4/5 on reservin upseereja.

Ilman säännöllisiä kertausharjoituksia ei voida olettaa, että yleisen asevelvollisuuteen ja reserviläisiin perustuva puolustusratkaisu olisi uskottava. Lopetetaan kertausharjoitukset neljäksi vuodeksi kokonaan tai supistetaan niiden määrä alle puoleen nykyisestä, vaarannetaan joka

tapauksessa suomalaisen puolustusratkaisun uskottavuus. Vaikutukset maanpuolustustahoon ovat myös arvaamattomat.

Pahin skenaario tässä kehityksessä on se, että neljän vuoden jälkeen joudumme toteamaan, että reserviläisarmeijan suorituskyky kertausharjoitusten alasalon vuoksi ei ole enää alkuunkaan uskottava. Tässä tilanteessa ammattiarmeijan kannattajien olisi helppo todeta, että nyt on pakko miettiä muita malleja, kuten niin sanottua valikoivaa asevelvollisuutta ja ammattiarmeijaa, Hannula muistuttaa.

Itsenäisyyspäivän paraatikatselmus ja ohimarssi Lahdessa tiistaina 6.12.2011

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania muodostaa oman paraatiosaston.

Sotilaspoliisikilta Lahden Eskadroona käyttää omaa lippuaan samoin Rauhanturvaajat

Muut reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöt muodostavat yhteisen MPK:n paraatiosaston.

MPK:n paraatiosastoa komentaa majuri Jukka Anttonen.

Varustuksena paraatissa on: Maastopuku m 91, varsikengät, turkislakki, mustat nahkahanskat.

Paraatiasussa arvomerkit .

Paraatiin mukaan haluavat ilmoittautuvat MPK:n Päijät-Hämeen KOTUyksikön sivuilla.

Ilmoittautuneille lähetetään lisäinfoa ilmoittautumisajan sulkeuduttua 29.11.2011.

Ilmoittaudu paraatiin <https://www.mpk.fi/Default.aspx?tabid=171&tap=74601>

Lisätietoja asiasta antaa Koulutus- ja tukiyksikön päällikkö Arne Kumpulainen.

050 462 0735 • arne.kumpulainen@mpk.fi • paijat-hame@mpk.fi • <http://www.mpk.fi>

Venäjä varustautuu rajusti vuosina 2011 - 2020

Suomen rajan välittömässä läheisyydessä sijaitsevat Venäjän kantala strategisesti tärkeät Pietarin kaupunki, Suomenlahti sekä Murmanskin tukikohta-alue kulkua- ja viestiyhteyksineen. Venäjä ylläpitää tänään alueilla kasvavaa sotilaallista voimaa ja valmiutta. Ilmaston lämpenemisen takia Venäjän pohjoisten alueiden sekä Murmanskin strateginen merkitys kasvaa. Neuvostoliitto oli sotalaivos. Venäjä ei ole sama kuin Neuvostoliitto, mutta se on silti haasteellinen sotilaallinen naapuri.

Vuoden 2010 alkupuolella Venäjä ilmoitti muodostaneensa uuden jatkuvassa valmiudessa olevan maavoimayhtymän Pietarin eteläpuolelle ja vahvistaneensa Vjerskovin maahanlaskuyhtymää. Hiljattain puo-

lustusministeri Serdjukov ilmoitti Venäjän aikovan sijoittaa kaksi uutta armeijan prikaatia Muurmanskiin, Arktangeliin tai muille alueille suojaamaan maan etuja arktisella alueella. Nyt, vuonna 2011, Venäjän rauhan ajan asevoimien 1 000 000 sotilaan vahvuudesta on maavoimissa 360 000 sotilasta, maahanlaskujoukoissa 35 000 sotilasta, sotalaivastossa 142 000 sotilasta, ilmavoimissa 160 000 sotilasta, strategisissa joukoissa 80 000 sotilasta ja asevoimien hallinnossa sekä tukitehtävissä 250 000 sotilasta. Maassa säilytetään yleinen asevelvollisuus. Sodan ajan asevoimien vahvuus on täyden liikekannallepanon jälkeen yli 3 000 000 sotilasta. Venäjän jatkuvan valmiuden joukoissa on noin

170 000 sotilasta. Nykyinenkin kalusto mahdollistaa valmiusjoukoille tehokkaan operaatiokyvyn.

Mahtailtava doktriini ja valtava asevoimien reformi

Venäjän käytössä oleva sotilasdoktriini julkaisiin helmikuussa 2010. Doktriinilla pyritään vakuuttamaan liittolaisia, heikentämään kilpailijoita ja pelottamaan vastustajia. Asiakirja on tarkoitettu kuvaukseksi Venäjän ulkoisista uhista ja keinoista ratkaista ne. Aivan ensimmäiseksi uhkatekijäksi kuvataan NATO laajeneminen Venäjän rajoille. Vaaratekijöihin luetaan myös Venäjän valtioalueeseen kohdistuvat aluepyrkimykset. Asevoimien erääksi rauhanaikaiseksi tehtäväksi annetaan tehtävä suojata Venäjän kansalaisia Venäjän rajojen ulkopuolella heihin kohdistuvilta aseellisilta hyökkäyksiltä. Toisessa kohdassa todetaan, että Venäjän tehtävä on suojella ulkomailla asuvia kansalaisiaan. Tämä on todet-

tu ilman mainintaa aseellisesta toiminnasta. Tällainen väljä kirjoitustapa ja asioiden hieman erilainen käsittely eri luvuissa antaa Venäjän johdolle mahdollisuuden tulkita doktriinia haluamallaan tavalla ja hoitaa asioita Venäjän etujen mukaisesti.

Venäjällä on ollut jo useamman vuoden ajan käynnissä asevoimien rakennemuutos puolustusministeri Serdjukovin johdolla. Valtava määrä joukko-osastoja on lakkautettu tai uudelleen organisoitu. Noin 200 000 upseeria on menettänyt työnsä, mutta pieni käytökelpoisin osa on otettu takaisin. Tavoitteena on, että Venäjän asevoimien rauhan ajan vahvuudeksi tulisi 1 000 000 sotilasta, joista noin 150 000 olisi upseereita. Viime vuoden lopulla toteutettiin uusi sotilaspääjako, jolloin muodostettiin neljä strategista yhteisjohdoporrasta. Esimerkiksi Leningradin ja Moskovan sotilaspääjako muodostavat ”Läntisen sotilaspääjako”, johon liitetään Pohjoinen ja Itämeren laivasto. Tämän strategi-

sen alueen johtoesikunta on Pietarissa. Nyt siirrytään aikaisempaa kevyempään kolmitasoiseen johtamisjärjestelmään, jonka tasot ovat strateginen, operatiivinen ja prikaati. Asevoimien vanhentuneen organisaatiotilanteen tilalle on luotu amerikkalaistyylinen johto strategisesta tasosta operatiiviseen kautta 85 täysvalmiusprikaatiin. Jokaisen prikaatin vahvuuden tulee olla 5 000 – 5 500 sotilasta. Tämän valtavan rakennemuutoksen pitäisi olla valmiina vuoteen 2012 mennessä vanhimman upseeriston vastustuksesta huolimatta.

Massiivinen varusteluohjelma

Kuluvan vuoden alkupuolella varapuolustusministeri Popovkin ilmoitti massiivisesta varusteluohjelman alkamisesta. Tarkoitus on tällä vuosikymmenellä modernisoida asevoimien kalustoa 640 miljardilla dollarilla. Hankintaohjelma alkoi 2011, mutta pääpaino on vuosien 2015 – 2020 välisenä aikana. Tämän ohjelman toivotaan nykyaikaistavan Venäjän asejärjestelmien tuotannon ja ase-

voimilla käytettävissä olevan kaluston. Puolustusbudjetin lisäksi asevoimia rahoitetaan muilla yhteiskunnan varoilla muun muassa eri voimaministeriöiden suunnasta.

Venäjän kolmesta asealajista koostuva ja 2 683 ydinkärjellä varustettu strateginen ydinasetriadi on iskukunnossa. Strategisten ohjusjoukkojen 367 operatiivista ohjusta täydennetään noin 100 siilosta tai liikkuvalla laivastolla ammuttavalla Topol-M -ohjuksella. Strategisella laivastolla on 13 ydinsukellusvenettä, joiden ohjuksilla on 591 ydinkärkeä. Laivastoa täydennetään vähintään 8 Borei-luokan ydinsukellusveneellä, joihin sijoitetaan uudet mannerväliset Bulava-ohjukset. Strategisilla ilmavoimilla on 76 pommikonetta, jotka pystyvät kuljettamaan 844 pitkänmatkan risteilyohjusta. Tätä osaa täydennetään ehkä 50 Tupolev Tu-160 pommikoneella. Venäjän ydinasetriadi pitää maan ehdottomasti sotilaallisena suurvaltana. Kymmenen prosenttia valtavasta varustelubudjetista on osoitettu strategisille asejärjestelmille.

Ilmavoimien varustaminen on jo käynnistetty muun muassa 100 taistelukoneen ja 100 helikopterin tilauksella. Kaikkiaan on tarkoitus hankkia yhteensä 600 uutta taistelukonetta sekä yli 1000 helikopteria. Ilmavoimien modernisointihankkeeseen kuuluu viidennen sukupolven T-50 hävittäjä, jonka prototyyppi lensi ensilentonsa maaliskuussa. Venäjä uudistaa myös kuljetuskonelaivastoaan. Iljushin Il-76 -kalustosta modernisoidaan 60 prosenttia vuoteen 2015 mennessä. Antonov An-124 kuljetuskoneiden tuotanto aloitetaan uudelleen. Nämä toimet taakaavat myös maahanlaskujoukkojen ilmakulje-

Modernisoitu kuljetuspanssarivaunu MT-LB-M

Venäjän asevoimien kasvatus, kuri ja moraalit rakentuu vielä pitkään Neuvostoliiton frungelaisen sotilaspolitiikan perusteille.

tuskyvyn. Ilmatorjuntaa vahvistetaan kymmenellä uudentyypisellä S-500 ilma- ja avaruustorjuntaohjuspatterilla, joiden sanotaan tulevan palvelukseen vuodesta 2014 alkaen. Vanhempia S-400 ilmatorjuntaohjuspattereita hankitaan lisää 56 patteria. Venäjän ilmatorjuntavoima kasvaa merkittävästi ja ulottuu avaruuteen asti.

Merivoimia vahvistetaan 100 uudella aluksella, 35 korvetilla, 15 fregatilla ja 20 sukellusveneellä. Venäjä on hankkimassa Ranskasta kaksi Mistral -luokan helikopterilentotukialusta ja suunnitellaan kahden samanlaisen aluksen lisenssivalmistusta Venäjällä. Kauppa on herättänyt Nato-maissa voimakasta arvostelua, koska aluksissa on liian moderni aseistus ja varustus. Lisäksi ne ovat erittäin tulivoimaisia mairinnousaluksia. Venäjän merivoimien esikunta on siirretty Moskovasta Pietariin.

Maavoimien suuresta kalustomäärästä uusitaan 45 prosenttia vuoteen 2015 mennessä ja loput modernisoidaan vuoteen 2020 mennessä. Nopeaan tahtiin uusitaan ainakin 40 panssarivaunu-, noin 100 jalkaväki- ja 50 maahanlaskupataljoonan kalusto. Kymmenen tykistöohjusrikaattia varustetaan uudella Iskander-ohjuksella. Ohjuksen kantomatka on todennäköisesti yli 500 km. Yksi prikaati on sijoitettu Lugaan Pietarin eteläpuolelle. Ohjuksien sijoittamispäätökset ovat operatiivisten perusteiden lisäksi osa Venäjän suurvaltapolitiikkaa. Tykistöraketinheitinrykmenttejä uudistetaan sijoittamalla niihin Uragan-M1 raketinheitimet. Lisäksi hankitaan noin 120 000 ajoneuvoa.

Miksi Venäjä varustautuu?

Venäjän varustautumisohjelma on herättänyt huolestumista monissa maissa. Selitystä varustautumiseen on haettu Kiinasta ja Kaukasukselta, mutta nykyaikaiset asevoimat voidaan keskittää tarpeen tullen nopeasti rajalta toiselle. Länsi-Euroopassa on vallalla asevoimien supistamisajatukset ja us-

ko asevoimia tarvittavan kriisinhallintatehtävissä. Länsi-Euroopassa politikkojen tulisi huomata, ettei asevoimien supistaminen ole muotia muualla maailmassa. EU:n ja eurooppalaisen

Naton ote lipsuu sotilaspoliittisen vallan kasvusta. Suomessakin tulisi huomata, kuinka paljon maksaa rapistumaan päässeeseen asevoiman uudelleen rakentaminen ja erityisesti, kuinka jär-

kevää on ajaa alas puolustuskykyä sotilaallisesti liittoutumattomana nousevan sotilasmahdin naapurina.

Eversti evp
Heikki Hiltula

Suoi Su-35 S on Venäjän uusinta hävittäjäkalustoa.

Ranskalainen Mistral-luokan helikopterilentotukialus.

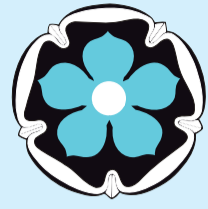

Maahanlaskujoukkojen laskuvarjopudotuskelpoinen rynnäköpanssarivaunu BMD-4M.

Strategisten ohjusjoukkojen ajoneuvoalustalle sijoitettu SS-27 Topol-M ohjus.

KÄRKÖLÄN MAAN- PUOLUSTUS- NAISET 40vuotta

Aurinkoisena ja kauniina toukokuun viimeisenä sunnuntaina kohosi lipputankoon Suomen lippu, kun Kärkölen Maanpuolustusnaiset juhlivat 40 vuotista taivaltaan.

Juhlapäivä alkoi sunnuntain messulla Kärkölen kirkossa. Tämän jälkeen siirryttiin juhlimaan Lottakahvila Tähtkään.

Juhlissa musiikkia esitivät Raino Rauhala sekä Eero ja Eerika Lepola.

Tervehdyspuheen piti yhdistyksen puheenjohtaja Liisa Holma.

Juhlapuhujaksi oli lupautunut liiton edellinen puheenjohtaja valtiopäiväneuvos Kaarina Dromberg.

Hämeen Rykmenttiä edusti majuri Kari Karmala.

Yhdistyksen historiikin esitti varapuheenjohtaja Tuija Nummela.

Juhlissa palkittiin seuraavat jäsenet.

Liiton standaarin saivat, Ritva Anttonen, Anna-Liisa Paavola, Tarja Kalenius ja Anja Kontto. Liiton plaketin saivat Kaarina Ahola ja Pirkko Manner.

Kahvit juotiin täytekkästä "lotta" kupeista. Pientä historiikkia jaet-

tiin jokaiselle juhlassa olevalle. Juhlassa kukitettiin myös paikalla olevat perustaja jäsenet sekä viettiin kukka ensimmäisen puheenjohtaja Sirkka Nikkilän haudalle.

Yhdistyksen perustava kokous pidettiin 23.5.1971 Järvelässä Kantakrouvin kabinetissa. Perustavassa kokouksessa olivat Pirkko Manner, Sirkka Nikkilä, Liisa Jussila, Bertta Mattila, Liisa Holma, Helena Sihvola, Kaarina Ahola, Anna-Maija Ahola, Eeva Ahtela, Hjördis Louhivaara, Katri Vanamo, ja Eeva Bister sekä Lahdesta Lea Jäykkä.

40 vuoden aikana yhdistyksen nimi on vaihtunut kolme kertaa, koska liitokin on vaihtanut nimeään. Yhdistyksen ensimmäinen nimi oli Kärkölen Reservin Upseerien Naiset, ja nykyinen nimi Kärkölen Maanpuolustusnaiset ry.

Nykyinen hallitus, pj Liisa Holma, varapj. Tuija Nummela, sihteeri Maire Kärkäs, taloudenhoitaja Tarja Kalenius sekä muut jäsenet, Ritva Anttonen, Tuula Inkinen, Anja Kontto sekä Raija Rauhamaa.

kuvassa liiton edellinen puheenjohtaja Kaarina Dromberg, yhdistyksen pj Liisa Holma ja Raija Rauhamaa

Palkitut yhdistyksen naiset vas. Pirkko Manner, Kaarina Ahola, Anna-Liisa Paavola, Anja Kontto, Tarja Kalenius ja Ritva Anttonen

AMPUMA-ASELAKI MUUTTUI 13.6.2011 – MIKÄ MUUTTUI?

Uusi tiukennettu ampuma aselaki ja siihen liittyvä asetus astuivat voimaan 13.6.2011. Kuten muistetaan lakia tiukennettiin Jokelan ja Kauha-joen kouluampumisten seurauksena voimakkaan julkisen keskustelun ja painostuksen jälkeen.

Lain muutos valmisteltiin ja käsiteltiin Eduskunnassa eduskuntavaalien alla. Eduskuntapuolueista perussuomalaiset olivat käytännössä ainoa puolue, missä oli ymmärrystä urheiluampujien, metsästäjien ja reserviläisten ammunnan harrastukselle. Vaalituloksessa heijastuu varmasti ammunnan harrastajien lobbaus. Perussuomalaiset saivat ”ison jytyn” ja muut puolueet menettivät kannatustaan – erityisesti aselain tiukentamista ajaneen silloisen pääministeri Vanhasen puolelta keskusta, joka putoi lähes pikkupuolueiden kastiin.

Utöijan ampumistapaus

Norjassa nosti vanhat ampuma- ja aseharrastuksen vastustajat (Vanhanen, Tuomioja) julkisuuteen heitä tukevan median (Helsingin Sanomat, Suomen Kuvalehti) avulla. Vaatimukset ovat taas vanhat ja moneen kertaan kalutut. Aseet pois kotoa ja lyhyet aseet kielletävä, vaikka uusi tiukka aselaki tuli voimaan vasta pari kolme kuukautta sitten. Olen pitänyt sekä Vanhasta, että Tuomiojaa älykkäinä ihmisinä, mut-

ta nämä möläytykset ovat kyllä muuttaneet minun mielipidettäni. Kokemattomalla sisäministerillä on tiukka paikka pitää keskustelu jonkinmoisissa järkevissä raameissa. Toivoa sopii, että sisäministerin kantti kestää.

Merkille pantavaa minusta on norjalaisten itäsuhtautuminen. Norjalaisten suurin huoli näyttää olevan, että avoin yhteiskunta säilyisi tästä murheellisesta tapauksesta huolimatta. Suomessa välitön reaktio oli tasan päinvastainen – sääntelyä ja valvontaa lisää – aivan niin kuin ennen vanhaan Venäjän tsaarin ollessa Suomen hallitsija.

Tiukennetun aselain vaikutuksia

Tiukennukset aselainsäädännössä kohdistuivat ensisijaisesti ”käsiaselisiin” (poliisi käyttää termiä käsiasetet pistooleista, revolvereista, pienoispistooleista ja pienoisrevolveereista). Poliisi on linjannut aselakitulkintoja ampumaseineistossaan varsin monelta puolelta. Koulutusosioita on 5:

- Ampuma aselain yleisiä säännöksiä
- Ampuma aseiden turvallinen käsittely
- Ampuma aseiden turvallinen säilyttäminen
- Ampuma ase kouluttajan oikeudet ja velvollisuudet
- Ampuma ase kouluttajan toimiminen.

Otan seuraavassa erioasioista muutamia mie-

lestäni keskeisiä kohtia. Ensimmäisessä osiossa tähdennetään lupakäytäntöä ja poliisin roolia lupia myönnettäessä. Ampuma aseiden hankinta edellyttää aina poliisin myöntämää lupaa. Aseluvan osalta poliisi arvioi:

- Onko hakijalla lain edellyttämä hyväksyttävä käyttötarkoitus

- Täyttääkö hankittava ase lain asettamat edellytykset ja

- Täyttääkö hakija hankkimisluvan saajalle asetettavat edellytykset.

Käyttötarkoitukset eivät ole muuttuneet. Hankittavan aseiden osalta on soveltuvuudesta käyttötarkoitukseen tehty etenkin harkintaa, mutta nyt on vaatimus kirjattu lakiin. Ase ei saa olla tarpeettoman tulivoimainen tai tehokas (lipaskapasiteetti ja kaliiperi) ja lisäksi ase tulee soveltuva käyttötarkoitukseen hyvin. Näin ollen .45:lle on turha hakea lupaa SAL:n tarkkuus- ja pikavälikomponenttien osalta. Hakijan (luonnollisen henkilön) edellytysten arvioinnissa on käytäntö muuttunut. Yleinen lakiin kirjattu sääntö on, että aseiden hankkimislupa voidaan antaa 18 vuotta täyttäneelle luonnolliselle henkilölle, jota terveydentilansa ja käyttäytymisensä perusteella on pidettävä sopivana pitämään hallussaan ampumaseita. Terveystilaa arvioidaan väkivaltaisuutta ja itse tuhoisuutta kartoittavalla testillä, minkä suorittamisesta saa olla luvan hakemisen het-

kellä korkeintaan 3 vuotta. Lisäksi poliisi saa tarvitsemiaan terveystietoja terveysviranomaisilta. Käyttäytymisen soveltuvuutta poliisi arvioi omien rekisteritietojensa ja mahdollisten PV:n palvelutietojen perusteella. Linjauksissa poliisin on tietysti noudatettava hallinto oikeuden ja korkeimman hallinto oikeuden käytäntöjä ja Eduskunnan oikeusasiamiehen ratkaisuja. Voimassa on edelleen aselupakäytäntöjen yhtenäistämishojje vuodelta 2007. Käsiaselun osalta ikäraja on 20 v ja se koskee kaikkia ja kaikilla perusteilla hankittavia lupia, jotka oikeuttavat pitämään hallussaan käsiasetta tai sen luvanvaraisia osia. Rinnakkaislupa voi saada käsiaseseen jo 18 vuoden iässä, jos kuuluu SAL:n tai muun vastaavan järjestön maajoukkue- tai valmennusryhmiin. Edellytys käsiaselulle on luotettava selvitys siitä harrastuksesta, mihin käsiasetta käytetään ja ampuma ase kouluttajan antama todistus vähintään 2 vuotta kestäneestä aktiivisesta ampumaharrastuksesta. Lain 45 § mukaan ”ampumaharrastus ja harrastus on aktiivista, jos kyseessä on jonkin ampumaharrastusjärjestön harjoittelu, kilpailu tai valmennusryhmän toiminta, mihin henkilöä toimittamiseksi on valmentaminen tai kouluttaminen ampumaseiden käyttöön.” Poliisi on koulutusaineistossaan linjannut, että ”säännöksissä ei edellytetä, että luvan saamisen edellytyksenä olisi mahdollista vain varsinaisen kilpa-ammunnan perusteella. Riittävänä olisi pidettävä myös jonkin kilpa-ammunnan lajin aktiivista harrastamista vaikei luvan hakijalla olisikaan tarkoitusta osallistua varsinaisiin kilpailuihin. Satunnaisista maaliin ampumista ei kuitenkaan voitaisi pitää momentissa tarkoitettuna ampumaharrastuksena, vaan ampumaharrastuksen tulisi käsittää jonkin sellaisen lajin aktiivista harrastamista, missä järjestetään kilpailuja.”

Ensimmäinen käsiaselupa annetaan enin-

tään 5 vuodeksi. Jos hakijalla on ennestään ennen 13.6.2011 myönnetty voimassaoleva käsiaselun hallussapitoon oikeuttava lupa, ei sääntöä sovelleta. Rinnakkaislupa osalta tämä poikkeus ei päde, vaan vaikka hakijalla olisi ennen 13.6.2011 myönnetty käsiaselun rinnakkaislupa, ensimmäinen käsiaselupa myönnetään enintään 5 vuodeksi. Tämän ensimmäisen 5 vuoden aikana myönnetty uudet käsiaseluvat myönnetään päättymään samaan aikaan. Ensimmäisen määräaikaisen luvan päättymisen jälkeen lupa uudistettaessa myönnetään toistaiseksi voimassaolevana. Aktiivisen harrastuksen jatkuminen on osoitettava ampumase kouluttajan todistuksella 5 vuosittain tai metsästäjien osalta RHY:n todistuksella. Poliisi lupaa, että uusi asejärjestelmä toimittaa muistutuskirjeen todistuksen toimittamisesta. Ellei harrastuksen jatkumista todistavaa kirjettä toimiteta, poliisi voi peruuttaa kyseessä olevaa asetta koskevan hallussapitoluvan.

Paitsi luonnolliset henkilöt, myös yhteisöt voivat hankkia aseita ja saada poliisilta aseiden hankintaan oikeuttavia lupia. Ehtona on, että yhteisöä voidaan toimintansa perusteella pitää sopivana pitämään hallussaan ampumaseita, yhteisöllä on asevastaava ja poliisi on hyväksynyt yhteisön ampumaseiden säilytysilät. Asevastaavan hyväksyy poliisi (oltava yhteisön palveluksessa/jäsenenä ja hallituksen tehtävään nimittämänä). Häneen sovelletaan samoja sääntöjä kuin luonnolliseen henkilöön (täytettävä aselupa oikeuttavat ehdot). Yhteisön aseisiin voidaan myöntää rinnakkaislupia. Yhteisön aseita lainattaessa on muistettava, ettei aseita saa lainata henkilöille, joilla ei ole ko-tyyppiseen aseeseen oikeuttavaa hallussapitolupaa. Tämä koskee tietysti myös luonnollisten henkilöiden aseiden lainausta.

Milläs sitten aloittelevalle harrastajalle voi am-

muntaa harjoitella? Luvanvaraisilla aseilla voi harjoitella valvottuna, eli aseiden omistajan ja luvanvalvontajien valvonnassa ja ohjauksessa ja vastuulla. Lyhyillä aseilla harrastamisesta noteerataan myös ilmapistoolilla tapahtunut harrastus. Ilmapistooliin ei toistaiseksi tarvitse aselupaa.

Poliisin koulutuspaikissa on myös ohjeita aseiden turvallisuudesta säilyttämisestä. Ampumaseita anastetaan vuosittain 500-1000 kpl ja poliisin mukaan suurimassa osassa anastustapauksia asetta on säilytetty vastoin ampumase lain sääntöä. Pääsääntö on, että ampumaseita tulee säilyttää lukitussa paikassa tai muutoin lukittuna taikka siten, että ampumaseeseen kuuluvaa osaa säilytetään erillään. Lukittu asunto ei ole lukittu paikka. Pääsääntöön on tullut tiukennus, minkä mukaan hajotetun aseiden osia ei saa pitää paikassa, josta ne ovat helposti anastettavissa. Tällä tiukennuksella estetään aseiden ja niiden osien säilyttäminen kesäasunnolla, kellari- ja vinttitaloissa, ajoneuvojen tallareissa ja muissa tiloissa, jossa niiden anastaminen olisi turvatekijä huolimatta vai-vaatonta. Jos säilytettävänä on erityisen vaarallisen ampumase tai yhteensä viisi pistoolia (ei pienoisi-), revolveria (ei pienoisi-), itse lataavaa kertatulella toimivaa kivääriä tai muuta vastaavaa asetta, on aseet säilytettävä sisäministeriön asetuksen mukaisesti lukitussa turvakaapissa. Poliisi voi hyväksyä tästä poikkeavan säilytysratkaisun. Asuinhuoneistossa tai huoneistossa, missä ihmisiä oleskelee saa säilyttää enintään 20.000 patruunaa, 2 kg ruutia ja 1000 nallia. Nämä pitää säilyttää lukitussa kaapissa, mutta ei ullakkotiloissa, eikä useamman asunnon yhteisissä tiloissa eikä asuntojen kellarikomeroissa. Räjähdeiden omistajan hallinnassa olevassa muussa kuin asuinhuoneistossa tai vastaavassa lukitussa tilassa saa säilyttää ruutia enintään

Glock 17, itselataava kertatuli

5 kg ja patruunoita enintään 30.000 kpl. Tämän tilan tulee olla vähintään 10 m päässä asutusta rakennuksesta sekä vähintään 5 metrin päässä naapurin rajasta ja yleisestä tiestä.

Ampuma-asekouluttaja

Ampuma ase kouluttajalla on lupaprosessissa ratkaiseva rooli. Tästä syystä poliisi on listannut yksityiskohtaisesti ampuma asekouluttajaa koskevia sääntöjä ja käytäntöjä. Ampuma-asekouluttajahyväksyntä voidaan antaa vain sellaisen yhdistyksen hakemuksesta, jonka toimintaan kuuluu harjoittaminen ampuma-aseiden käyttöön. Hyväksynnän käsittelyn yhteydessä poliisi varmistuu yhdistysrekisteriöiden ja yhdistyksen sääntöjen perusteella, onko kyseessä yhdistyslain 4§:n mukainen yhdistys.

Ampuma-asekouluttajan hyväksymiseen edellytetään:

- Hakijana kouluttajan asettama yhdistys

- Ikä 20 v

- On suostunut tehtävään

- Ampuma-aseen hallussapitoon oikeuttavan luvan haltija

- On hänet tehtävään asettaneen yhdistyksen jäsen tai sen palveluksessa

- On suorittanut ampuma-asekouluttajan koulutuksen.

Lupaa hakee siis yhdistys kouluttajan kotikunnan poliisilaitokselta. Tämä ei välttämättä ole sama kuin yhdistyksen kotikunnan poliisilaitos. Edellytetään, että kouluttajan kotikunta on Suomessa, mutta kouluttajalta ei edellytetä Suomen kansalaisuutta. Hakemuksessa on esitettävä yhdistysrekisteriöte, yhdistyksen säännöt, yhdistyksen hallituksen päätös asiassa, asi-

anomaisen suostumus ja selvitys jäsenyydestä tai palvelusuhteesta (jäsenluettelon ote tai jäljennös työsopimuksesta). Hyväksyntä on voimassa 10 v ja se rekisteröidään aserekisteriin. Hyväksytylle annetaan todistus. Tämä prosessi maksaa n 100 €/ampuma-asekouluttaja nykyhinnoilla. Hyväksyntä lakkaa ilman eri päätöstä, jos asianomainen kuolee tai ao yhdistys lakkaa.

Ampuma-asekouluttaja hyväksyntä peruutetaan asianomaisen pyynnöstä tai hakeneen yhdistyksen pyynnöstä. Peruutuksesta tehdään eri päätös. Hyväksyntä voidaan myös peruuttaa, jos hyväksynnän saaja:

- on syyllistynyt väkivaltaista käytöstä osoittavaan rikokseen tai muuhun rikokseen, joka osoittaa hänet sopimattomaksi hankkimaan tai pitämään hallussaan ampuma- aseita

- on syyllistynyt mihin hyvänsä ampuma-aserikokseen tai rikkomukseen tai ampuma-aseella tehtyyn rangaistavaan tekoon

- on rikkonut lupaehtoja tai osoittanut piittämättömyyttä aseita koskevien säännösten noudattamiseen

- on terveydentilansa tai elämäntapansa tai käyttäytymisensä vuoksi pidettävä sopimattomana hankkimaan tai pitämään hallussaan ampuma-aseita ja ammuksia

- olennaisesti rikkoo hyväksymispäätöksen ehtoja ja rajoituksia

- ei ole enää hyväksyntää hakeneen yhdistyksen jäsen tai sen palveluksessa.

Edellä luetellut peruutusperusteet ovat harkinnanvaraisia, joten poliisi joutuu perusteellaan päätöstään. Harkinnanvaraisten peruutusperusteiden osalta poliisilaitos voi ampuma-asekouluttajahyväksynnän peruuttamisen sijaan antaa varoituksen

tietyissä tapauksissa.

Ampuma-asekouluttaja ei ole virkamies, eikä siis toimi virkavastuulla eikä voi syyllistyä virkarikokseen. Hän antaa kuitenkin julkisen luottavuuden saavia todistuksia, joten häneltä edellytetään tässä toimessa hyvän hallinnon periaatteiden noudattamista. Hyvän hallinnon perusteita ovat yhdenvertaisuusperiaate (pyytäjää kohdellaan tasapuolisesti), tarkoitussidonnaisuuden periaate (saatu oikeutta todistuksen antamiseen käytetään lain mukaan perusteltuihin tarkoituksiin), objektiivisuusperiaate (toimen oltava objektiivisesti perusteltavia ja puolueettomia), palveluperiaate (asioiva saa asianmukaista palvelua), neuvonta (pyytäjälle annetaan neuvontaa maksutta, mutta ei toimita asiamiehenä) ja esteellisyysperiaate (omasta ja läheistensä harrastuksesta ei voi antaa luotettavaa todistusta). Ampuma-asekouluttaja on rikosoikeudellisessa vastuussa, jos hän antaa tietoisesti totuudenvastaisen todistuksen viranomaiselle. Rangaistus on sakkoa tai enintään 6 kk vankeutta.

Ampuma-asekouluttajan tehtävä

Ampuma-asekouluttaja antaa luvan hakijalle todistuksia käsiaseella tapahtuvasta ampumaharrastuksesta ja sen aktiivisuudesta, jotka luvan hakija esittää poliisille. Todistus tarvitaan uutta käsiaselupua haettaessa, määräaikaisen hallussapitoluvan uudistamiseksi toistaiseksi voimassa olevaksi ja osoittamaan 5 vuotis kausittain harrastuksen jatkumista. Ampuma-asekouluttaja on auktorisoitu harrastus-todistuksen antaja. Todistus voidaan antaa kouluttajan asettaneen yh-

distyksen jäsenille, muiden yhdistysten jäsenille ja yhdistyksiin kuulumattomille. Ampuma-asekouluttaja ei todista hakijan ampumataitoa eikä soveltuvuutta ase-luvan haltijaksi. Aktiivisessa ammunnan harrastuksessa on harrastuskertoja vähintään 10 kappaletta 2 vuoden aikana tälle ajalle kohtuullisen tasaisesti jaettuina. Harrastuskerta on käsiaseella tai ilmapistoolilla tapahtunut ampumarjoittelu, kilpailuihin osallistuminen kilpailijana, tuomarina tai toimitsijana. Samaten toimiminen valmentajana tai muu ampuma-aseen käyttöön kouluttaminen luetaan harrastuskerraksi. Aktiivista harrastusta ei tarvitse osoittaa siinä lajissa, jota varten on hankkimassa asetta. Ilmapistooliharrastuksesta huomioidaan kansainvälisen lajiliiton alaisen ilmapistoolilajin harrastaminen. Harrastuksen jatkuvuutta ei edellytetä aikana, jolloin harrastettavaa lajia ei voi harrastaa luonnonolojen tms vuoksi. Sairaus, raskaus, asevelvollisuus, työnsä esteet keskeyttävät 2 v määräajan kulumisen, jos hakija haluaa vedota näihin syihin. Aseellisena suoritettusta asevelvollisuudesta tai naisten vastaavasta vapaaehtoisesta palvelusta lasketaan puolet yhtäjaksoiseen harrastukseen, jos harrastus on alkanut ennen palvelun alkua tai jatkuu keskeytyksellä varusmies palvelun jälkeen. PV:n, poliisin, RVL:n ja osin tulilin henkilöstö voi saada tämän todistuksen käsiaseeseen kantamisoikeudesta virassa sekä selviytyksen aktiivisesta ampumaharrastuksesta.

Ampuma-asekouluttaja ei ota kantaa siihen, onko henkilöllä ollut hyväksyttävä peruste keskeyttää harrastus eikä myöskään siihen, paljon-

ko varusmiespalveluksesta otetaan huomioon harrastusaikaa laskettaessa. Poliisi on linjannut, että harrastuksen keskeytyminen tai alhainen harrastus kesäaika-keskeyttää aktiivisen harrastamisen.

Uusien lupahaltijoiden harrastuksen jatkumisen pitää osoittaa 5 vuoden välein. Tähän riittää hallintovalioikunnan linjauksen mukaan keskimäärin 1 kerta neljännesvuosittain 12 kk aikana ennen määräajan päättymistä. Tämä sääntö koskee määräaikaista lupaa uusittaessa toistaiseksi voimassaolevaksi tai toistaiseksi voimassaolevan luvan haltijan osoittaessa harrastuksen jatkumista.

Ampuma-asekouluttajan tiedonsaanti

Poliisin mukaan ampuma-asekouluttajan ei tarvitse "asua" ampumaradalla. Todistus voidaan antaa kouluttajan omien havaintojen perusteella, kouluttajan muilta radan käyttäjiltä saamien tietojen perusteella ja toisilta ampuma-asekouluttajilta saadun tiedon perusteella. Todistuskäytäntö edellyttää harrastuksen dokumentointia. Ampumaradoilla on pidettävä päiväkirjaa, johon merkitään, kuka ampui radalla ja milloin, laji missä kilpailut tai mitä harjoiteltiin ja ammuttujen laukusten määrä. Harrastajien itsensä edellytetään myös pitävän ampumapäiväkirjaa, josta käy ilmi, milloin on ampunut, millä aseella ja missä lajissa, kuinka monta laukausta on ampunut ja kuka on ollut ammunnan valvoja. Näiden dokumenttien avulla ampuma-asekouluttaja saa tarvitsemansa tiedon ilman omakohtaisia havaintojakin. Todistus on annettava, jos ampuma-asekouluttaja parhaan ymmärryksensä mukaan tulee vakuuttuneeksi, että hä-

nen antamansa tiedot ovat oikeita. Todistuksessa antaja ottaa kantaa aikaan, jona aikana hakija on harrastanut ammuntaa käsiaseella tai ilmapistoolilla, montako harrastuskertaa hakijalla on em aikana ollut ja millä ajalla ampumaharrastus ei ole ollut mahdollista ampumaradan käytön oltua estyneenä. Hankkimisluvan hakija tai harrastuksensa jatkumista esittävä voi osoittaa riittävän harrastuneisuuden usealla eri ampuma-asekouluttajan antamalla todistuksella, jos ne muodostavat riittävän ketjun osoittamaan vaadittavaa aktiivista ja jatkuvaa harrastusta.

Muuta

Poliisin ampuma-asekouluttajien koulutusaineistossa on myös kiitettävällä tavalla puututtu aseturvallisuuteen ja aseiden käsittelysääntöihin.

Asekeräilyä koskee ampuma-aselain määräys, jonka mukaan "lupa museossa tai kokoelmassa pitämiseen voidaan antaa asekeräilijälle, jolla on Poliisihallituksen hyväksyntä ampuma-aseiden tai aseiden osien keräilyyn ja jonka ampuma-aseiden ja aseiden osien säilytyspaikat säilytystilojen sijain- tipaikan poliisilaitos on hyväksynyt." Lisäksi lupaviranomainen voi sisällyttää lupaan ehdon, jonka mukaan keräilykoelmaan kuuluvalla ampuma-aseella ei saa ampua.

Aseiden deaktivointi on myös tiukentunut. Olen kuullut parilta aseiden omistajalta, että nykyinen deaktivoitukäytäntö käytännössä tuhoaa aseiden, jolloin siitä ei juuri ole enää edes koriste esineeksi.

*Jorma Riissanen
professori*

AMPU-KORTTI KOULUTTAJAKOULUTUS PÄIJÄT-HÄMEESSÄ 3-4.9.2011

Päijät-Hämeessä järjestettiin kouluttajakoulutus ampu-korttiin 3-4.9.2011. Kurssille osallistui 11 henkilöä eri yhdistyksistä jotka kaikki kuuluvat Resulin jäsenjärjestöihin. Reserviläisliiton ja Reserviupseeriliiton jäsenille liitto tarjosi ilmaisen koulutuksen ja matkakorvauksen kun osallistui kyseiselle kurssille. Kurssin läpäisseet saavat oikeudet kouluttaa ampu-kortti kurssseja muille jäsenilleen. Kurssi kesti Lauantain ja Sunnuntain päivät ja kurssi päättyi teoriakokeeseen. Kurssi antoi valmiudet kouluttaa uudelle ampujalle ensiaskeleita ammunnan

parissa, sekä antaa tulevalle ampujalle oikeita vinkkejä vastuullisena harrastajana. Ampu-kortti koulutus voidaan jakaa neljälle eri asetyypille jotka ovat , kivääri, haulikko, pistooli sekä ilma-aseet. Kurssi järjestettiin Hollolassa Lahden reserviupseerien majalla Hälvälässä. Vaatimukset kurssille olivat kokemus ammunnan ja koulutuksen saralla usean vuoden ajalta.

Marko Patrakka

MONIVIRANOMAISHARJOITUS TYNE 11, 16-18.09.2011

Kuva: Heikki Kotvisto

Syksyn suurin yhteistoimintaharjoitus alkoi ilmoittautumisella MPK kurssille. Tällä kertaa oli harjoituksen pääpaino suunnattu viranomaisyhteistyöhön ja virka-apu toimintojen harjoitteluun.

Perjantaina Hennalaan saapuneet reserviläiset ohjattiin rakennukseen numero 31, jossa tapahtui ilmoittautuminen ja varustaminen. Nämä toiminnot hoidettiin kohdaltamme ammattimaisin ottein.

Kurssilaisille, joilla ei ollut varusteita pitkällä kuitilla, jaettiin vihreä perusvarustuksen lisäksi sadetakki sekä suojanaamari M95. Varuskunnassa yöpyjät kuittasivat myös maakuupussin.

Kun ilmoittautumisai-ka oli umpeutunut, siirryimme luennolle Esikuntaeskadroonan auditorioon, jossa pidettiin aloituspuhuttelu ja suo- jeluaiheiset oppitunnit. Illan aikana saimme il- tapalan lisäksi asian-

tuntevan läpileikkauksen ABC aseista ja niiltä suojautumisesta.

A (ydin/atomi) aseet tosin ohitettiin vähemällä esittelyllä koska harjoituksessa ole- tuksena oli siviilirautatie onnettomuus ja sen myötä kemikaalivuoto. B (biologisten) ja C (kemiallisten) aineiden käyttöä ja ominaisuuksia käytiin siten läpi tarkemmin. Oppitun- tien päätyttyä suurin osa kurssilaisista pois- tui yöpymään kotiansa,

vain kymmenkunta jäi kasarmimajoitukseen.

Lauantaiaamuna ko- koonnuttiin kaarihallin edustalle jossa kurssi- laiset jaettiin kolmeen osastoon.

Kohdallemme sattui ensimmäisenä viesti- rasti, jossa opiskeltiin kenttäpuhelin P-78:n käyttöä, sekä kerrattiin LV217:n ominaisuuksia. Mielenkiintoise- na lisänä ehdimme vie- lä käydä läpi VIRVE pu- helimen käyttöominais- suuksia. Seuraava ras-

ti oli alkusammutustai- tojen kertaus Herralan VPK:n opastuksella.

Ensin sammutettiin ns. normaali palo vesi- täytteisellä 12 kg käsi- sammuttimella, sitten tukahdutettiin sammu- tuspeitteellä palavalla nesteellä valeltu nuk- ke. Viimeisenä kohtee- na oli rasvakattilapa- lo joka sammutettiin myös sammutuspeite- llä. Vielä ennen lou- nasaikaa käytiin ker- taamassa ensiaputehtä- viä kaarihallissa. Ensin muisteltiin miten taju- ton potilas käännetään oikeaoppiseen kylki- asentoon ja tämän jäl- keen elvytettiin Anne- nukkea tavoitellen oi- keaa painantarytmiä ja voimaa, unohtamatta herättelyä ja hätäpuhe- lua numeroon 112.

Maittavan lounaan jälkeen siirryttiin este- ratakentälle ja puettiin suo- jeluvarusteet ylle.

Maakuntakompani- an osasto Käki käytti suo- japukua M-2000 ja Osasto Vellamo sade- takkia ja housuja, mo- lemmilla kylläkin suo- janaamari samaa mallia M-95. Sadepuvut oli- vat toisestakin syystä sopivasti yllä, sillä vii-

konlopun ainoat sade- kuurot sattuivat tämän koulutusosion ajalle.

Kentällä kerrattiin ja harjoiteltiin toimenpi- teitä suo- jeluvaroituk- sen ja suo- jeluhälytyk- sen aikana.

Tutustuttiin myös erilaisten kemikaalien ja taistelua-aineiden tun- nistamiseen käytettävien indikaattoriliuskojen sekä tunnistinampulli- en käyttöön. Tässä vai- heessa alettiin jo jän- nittää naamarin tiiviys- koetta, mutta ennen sitä oli tarjolla fyysinen ko- ettelemus. Suoritimme nimittäin eräänlaise- na kuntotestinä varus- kunnan esteradan läpi, täydellisellä suo- jelu ja taisteluvä- ruskella, siis myös suo- janaamarit kasvoilla! Osasto kuin osasto taisi kuitenkin läpäistä radan noin vii- dessätoista minuutissa. Lisäksi sunnuntaiteh- täväjakoa odotellessa muutama kokeiosaston hurja, kävi kokeilemas- sa rataa myös ilman va- rustusta ja sai puhtaal- takkia ja housuja, mo- lemmilla kylläkin suo- janaamari samaa mallia M-95. Sadepuvut oli- vat toisestakin syystä sopivasti yllä, sillä vii- enää kuin kyseinen tii-

Kuva: Arto Tapiomaa

viyskoe johon siirryttiin suoraan radalta.

Mukavaltahan se taas tuntui kun maski piti, eikä silmiä kirvellyt kuin vasta varustusta riisuesssa, CS kaasujäämien uhotessa vaatteista. Kolmen pesuastian läpi huuhdotun naamarin pesun jälkeen odotelimme enää viranomaispalaverin tuloksia ja sunnuntaista tehtäväjako. Kello 18 saimme tiedon henkilöjaosta sekä varustarpeista, tämän tilaisuuden jälkeen lähdettiin taas kotimajoitukseen.

Sunnuntaiamu valkeni varsin aurinkoisena ja valtiollisen aamupalan nauttimisen jälkeen, edellisiltana sovitut osastot siirtyivät täysissä varusteissa näkymättömiin, eli sisätiloihin Esikuntaeskadroonan auditorioon. Tarkoitus oli simuloida tilannetta, jossa olisimme todellisuudessa kotona, minne tulisi hälytysilmoitus ja käsky koontua varuskuntaan virka-apuosastoksi tiettyyn kellonaikaan.

Osa kurssilaisista, toisin sanoen MPK:n väki, sai valmistautua maalihenkilöiksi, rooleina mm. hengitysoireista kärsivät potilaat. Maakuntakomppanialaisia toimi tilannekeskuksessa, johto-osissa sekä liikenteen ohjauksessa, pääosan kuitenkin odottaessa näkymättömissä. Vihdoin "odotettu" hälytys ja virka-apupyyntö saapui ja osastot Käki sekä Vellamo määrättiin varuskunnan portille odottamaan tarkempia toiminta ohjeita. Ulkona odotellessamme alkoi kaksi henkilöä takanamme yskimään sen verran voimakkaasti että saimme suojeluhälytyskäskyn ja puimme kiireesti suojanamarit kasvoille sekä kohen-

simme suojavaatetusta tiiviimmäksi. Ammonikkopilvi oli siis saavuttanut varuskunta-alueen.

Hengenahdistusta kokeneet henkilöt saivat SPR:ltä ammattiapua ja heidän kohdaltaan tilanne raukesi.

Hetken kuluttua saimme Virve-verkon kautta etsintätehtäväkäs-kyn. Osasto Käki määrättiin lähtemään varuskunnan portilta itään päin ja Vellamo länteen, tehtävänä etsiä mahdollisesti altistuneita ulkona olevia henkilöitä. Tavattaessa oireileva henkilö, pitää asiasta ilmoittaa lääkintähenkilöstölle ja jos löytyy oireilematon, pitää hänet ohjata sisätiloihin.

Etsimme ensin porttien sisäpuolelta ja sitten ulkopuolen katuosuudelta, jonka jälkeen vielä peitteisestä maastosta. Kohdehenkilöitä ei löytynyt mutta oli mielenkiintoista harjoitella maastoetsintää.

Päästyämme Metsä-Hennalan asuinalueen rajalle tuli käsky lopettaa ja siirtyä takaisin varuskuntaan, sekä purkaa harjoitus. Purkutoimet sujuivat nopeasti, yhden varusesineen palautuksella ja kirjautumisella ulos kurssilta.

Kokonaisuutena harjoitus oli rastikoulutuksineen varsin mielenkiintoinen, vaikka emme ruohonjuuritasolla tietenkään nähneet emmekä kokeneet sitä päätarkoitusta eli viranomaisien keskinäistä yhteistoimintaa. Olimme kuitenkin hyvin yhteen hitsautuneina osastoina hyvässä valmiudessa toteuttamaan tarjolle tulevat tehtävät.

Arto Tapiomaa

Kuva: Arto Tapiomaa

Kuva: Heikki Koivisto

Kuva: Heikki Koivisto

Kuva: Heikki Koivisto

PERHEJOTOS KOLLIN KIERROS kierrettiin toista kertaa VIERUMÄELLÄ 27.8.2011

Maanpuolustusnaisten Päijät-Hämeen piiri ry ja Yhteistyössä Vierumäki nousuun -hanke järjestivät Kollin kierroksen yhdessä Vierumäen koulun ja sen vanhempainseuran, Heinolan maanpuolustusjärjestöjen, Vierumäen kyläyhdistyksen, Marttojen, metsästysseuran, Vierumäen Jytinän ry:n Heinolan tikkakerhon, Päijät-Hämeen metsänhoitoyhdistyksen sekä Heinolan srk:n kanssa.

Kollin kierros oli liikunnallinen perhepahtuma, jossa kierrettiin joukkueittain kartan kanssa rastilta rastille kulkien maastolenkki. Reitin pituus oli vajaat 2 km kulkien pururadalla, kevyenliikenteenväylillä ja latupohjalla, joten mitään erityisiä kuntovaatimuksia ei ollut ja perheen pienimmätkin jaksivat radan kulkea. Polku ja rata olivat kierrettävissä myös lastenvaunujen tai -rattaiden sekä rollaattorien kanssa. Reitin varrella oli erilaisia vartteja.

Kyseessä ei ollut kilpailu vaan tapahtuman

päätarkoitus oli järjestää hauskaa ja leppoisaa yhdessäoloa perheille luonnossa. Tapahtumaan osallistui useita kymmeniä ihmisiä. Tapahtuman lähtö ja maalipaikkana toimi Vierumäen koulu, jossa oli myös Vierumäen koulun vanhempainseuran kanttiini. Pihassa oli tutustuttavana Heinolan liikuntatoimen kouluille suuntaama liikuntavälinekärä runsaine välineineen Maaseuturahoitus tutuksi hankkeen Maija Lumpeen opastamana. Reitin alussa oli Vierumäen kyläyhdistys kertomassa toiminnastaan ja Vierumäen kylästä.

Vierumäen taajaman maastossa oli ensimmäistä rastia pitämässä Metsänhoitoyhdistys Päijät-Häme Mari Sarvaalan johdolla. Rastilla tutkittiin erilaisia metsänmittaustapoja, puiden tunnistamista sekä tuoksua metsästä lisäksi saatiin tietoa metsänhoitoyhdistyksen laajasta toiminnasta. Seuraavasta rastista vastasi Vierumäen metsästysseura, joka kertoi hirvieläinonnetto-

muuksista niiden torjunnasta sekä toiminnasta onnettomuuden jälkeen. Opastuksen jälkeen ryhmiltä kyseltiin miten oli oppi mennyt perille. Vierumäen metsästysseura tarjosi kiertäjille nuotiopannukahvit. Viimeisenä pururadan rastina oli Heinolan Maanpuolustusnaisten ry:n rasti jossa oli tietokilpailu ja toiminnan esittelyä.

Rastilta jatkettiin 140-tien ali kohti Marttojen rastia. He olivat tehneet haastavan tietokilpailun erilaisten sienten tunnistamisesta. Osa sienistä vaatii Martoilta-kin useiden kirjojen tutkimista ennen vastauksen löytymistä.

Seuraava rasti oli yksi pidetyimmistä eli ruokarasti. Myynissä oli suoraan "soppatykiä" rokkia, jonka vankalla kokemuksella tarjosivat Heinolan Reserviläiset ry.

Vatsa täynnä oli hyvä mennä hetkeksi rauhoittumaan srk:n rastille jossa paikalla olivat lapsityönohjaajat.

Sielunkin saatua ravintoa jatkettiin matkaa Vierumäen Jytinän re-

montoitavaan Aavehalliin, jossa oli jo nähtävillä uudelleen elvytettyä tanssilavan uutta ilmettä. Pihassa esitettiin myös Heinolan tikkakerho.

Timo Komonen poliisista oli kertomassa turvallisuudesta ja sen haasteista, samalla pääsi kokeilemaan "kännilaseilla" miltä humala tuntuu selvin päin sekä erilaisia muita hauskoja tehtäviä. Päijät-Hämeessä tehtiin uudella tavalla koko maakun-

nan turvallisuussuunnitelma 2010 ottamalla siihen virkamiesten lisäksi yhdistykset mukaan, siinä oli koordinaattorina toimineella Timolla tapainoilua kerrakseen. VPK:n rastilla pääsi tutustumaan paloautoihin ja vapaaehtoiseen palokuntatyöhön.

Uudessa Suomen korkeimmassa puukerrostalossa, PuuERAssa oli avoimet ovet joissa pääsi katsomaan kuinka kaunis puutalo onkaan, myös kerrostalona.

Ensi vuonna uudeltaan, tervetuloa Vierumäelle 15.9.2012!

Tapahtuman osana Yhteistyössä Vierumäki nousuun-hankkeen toimintaa mahdollisti Päijänne-Leader.

Lisätietoja: hankekoordinaattori Kristiina Mattila, vierumaki@wippies.fi, 0400 458 749

*ystävällisin terveisin
Kristiina Mattila, hankekoordinaattori, Yhteistyössä Vierumäki nousuun-hanke*

Sysmän sisäampumarata odottaa valoremonttia

1960-luvun puolivälissä Sysmän Sisu ry, joka silloin taisi kulkea nimellä Voimistel- ja Urheiluseura Sisu, päätti ryhtyä suurhankkeeseen. Lahjoituksia ja talkootyötä hyväksikäyttäen nousi Leposkankaan alueelle näyttävä Urheilutalo, johon suuren salin lisäksi rakennettiin mittava keittiö, asunto talonmiehelle, keilarta ja ampumahalli. Talo on erinomaisella paikalla Sysmä-Hartola maantien laidassa kolme kilometriä Sysmän keskustasta. Talvisin hiihtoladut lähtevät ihan pihasta. Moni sysmälainen perhe lienee saanut alkusysäyksen Sipun tansseissa, veteraanit ovat verestäneet sotamuistojaan salin lattialla ja keilaajat saavat nykyäänkin kaatoja, jotta kolisee. Reserviläisten iloksi taloon tehtiin

sisäampumarata, joka on harvinaista herkkua maaseudulla ja monessa kaupungissakin. Ampumahalli on ollut myötävaikuttamassa sysmälaissampujien menestykseen ja ilma-asepuolella tuloksena on ollut jopa Suomen mestaruuksia. Vireän seuran riveissä on nykyään nelisensataa jäsentä, joista aktiivisia noin puolet, toteaa seuran puheenjohtaja Hannu Sireni.

Ampumajaoston puheenjohtaja Ari Meinander on omalla esimerkillään ollut viemässä ammunnan harrastusta voimakkaasti eteenpäin ja parin, kolmen viime vuoden aikana on ruutiaseharrastus kokenut uuden tulemisen ja nyt halli onkin ahkerassa käytössä ja tuuletti-

met saavat puhkua ruudinsavua pihalle toisinaan. Harjoitusammun-

nat ovat joka tiistai-ilta. Kesäaikaan kaikenlaiset ulkotyöt ottavat vevronsa, mutta iltojen pimeässä alkaa hallissa olla taas tungosta. Tänä syksynä alkanut ampumakoulu nuorille on saanut innokkaan vastaanoton ja maanantaisin onkin halli täynnä kymppimetsästäjiä, joista nuorimmat eivät vielä oikein tahdo jaksaa asetta nostaa, mutta harjoittelevat silti tosissaan koken myös onnistumisen elämyksiä. Varsinkin tytöt paneutuvat vakavissaan hommaan ja tulokset puhuvat puolestaan.

Koska tulevaisuus näyttää tällä hetkellä valoisalta huolimatta kaikesta ammuntaan liittyvistä ikävistä julkilausumista, on hallin kuntoon kiinnitetty huomiota ja todettu valaistuksen ja sähköjen olevan remon-

tin tarpeessa, ovathan ne ilmeisesti varsin alkuperäisiä ja hyvin palvelleita. Ampujilla ja Sisulla onkin nyt edessä haaste saada halli kuntoon, jotta nuoret

ampujat voivat jatkossakin käyttää alueellamme ainutlaatuista harjoittelu- ja kilpailupaikkaa hyväkseen. Kukaan tietää, ehkä ampumakoulussa aloittelevista

löytyy taas joskus sysmälaisperäinen Suomen mestari...

Heikki Rekola

Harjoittelusta huolimatta jotkut laukaukset ovat löytäneet tiensä valolaitteisiin.

AMPUMARATOJEN YMPÄRISTÖLUPAOHJEISTUS

Ulkona olevat ampumaradat sisällettiin v 2000 ympäristönsuojelulaissa niihin laitoksiin, mitkä tarvitsevat ympäristölupaa. Ympäristölupaprosessi on monipolvinen, raskas ja kallis prosessi. Varsinkin lain voimaantullessa ja sen soveltamisen alkuvaiheessa sekä luvan hakijat, että myöntäjät saattoivat kompuroida. Ei ollut kokemusta, eikä ammattitaitoa ainakaan luvan hakijalla. Ampumaratojen vastuuhenkilöiden lähes yksimielinen valitus prosessin monimutkaisuudesta ja kalleudesta oli jokapäiväistä kuultavaa. Lisäksi esitettiin epäilyjä, etteivät lupaviranomaiset eri puolilla Suomea käsittele ympäristölupahakemuksia tasapuolisesti. V 2010 tehdyn selvityksen perusteella ampumaratojen ympäristölupaprosessi kesti pahimmillaan yli 6 vuotta. Parhaimmillaan siitä selvittiin muutamassa kuukaudessa. Keskimääräinen käsittelyaika oli 1.5 v. Ympäristölupa ei myöskään ole mitenkään halpa. Lupien keskihinta oli 1900 euroa. Kuntien myöntämien lupien hinta oli keskihintaa halvempi (n 1600 euroa). Alueellisten ympäristökeskusten (nykyään ELY) hinta puolestaan nousi 2600 euroon.

AMPY

Ympäristöministeriössä on nykyään ennakkoluuloton kansliapäällikkö, entinen Lapin läänin maaherra Hannele Pokka. Aikansa tätä marmatusta kuunneltuaan hän tarttui härkää sarvista ja manasi koolle val-

tiopäätäjien, kuntapäätäjien ja ampumaratojen käyttäjien yhteisen seminaarin, missä kissa nostettiin pöydälle. Osittain varmaan tämän seminaarin tulosten seurauksena hän perusti keväällä 2010 työryhmän valmistelemaan ampumaratojen ympäristölupaohjeistusta. Ryhmässä oli edustettuna 4 ministeriötä, puolustusvoimat, kuntaliitto, Suomen ympäristökeskus, joukko alueellisia ympäristökeskuksia ja aluehallintoviranomaisia. Siviilipuolen ampumorganisaatioista edustajia oli kolme (Jorma Riissanen, Panu Hiidenmies ja Tapio Hänninen) ampumaharrastusfoorumin nimeäminä. Työryhmän tehtävänä oli:

”Laatia ehdotuksia ohjeiksi siitä, mitä määräksi hyvän ampumaradan ympäristöluvan tulisi sisältää ja mitä tietoa hakemusvaiheessa tulisi luvanhakijalta edellyttää. Työryhmän tuli työssään huomioida uusien ja vanhojen ampumaratojen väliset erot lupapäätöksissä. Lisäksi työryhmä arvioi, onko mahdollista poistaa joidenkin ampumaratatyypin osalta ympäristöluvanvaraisuus siirtämällä ne rekisteröintimenettelyyn ja laatia radoille yleiset ympäristönsuojeluohjeet.”

Työryhmän erinomaisena puheenjohtajana toimi ympäristöministeriön ylitarkastaja Elise Sahivirta. Työryhmä otti ensimmäisessä kokouksessaan lyhenteekseen AMPY.

Lähes vuoden tiiviin

työskentelyn jälkeen työryhmä esitteli tuloksiaan maaliskuussa 2011 julkisessa seminaarissa. Osanottajia oli seminaarissa lähes 100 ja seminaarin palaute oli positiivista. Tätä kirjoitettaessa elokuussa 2011 työryhmän raportti on viimeistelyvaiheessa tavoitteena luovuttaa se ympäristöministeriölle suunnilleen tämän lehden ilmestymisen aikoihin syyskuussa 2011.

Raportissa on 4 kokonaisuutta. Ensimmäinen on yleinen osa, missä selvitetään ampumaratoja, -lajeja, ammunnan ympäristövaikutuksia, lainsäädäntöä, ympäristölupakäytäntöä, parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ja toiminnan valvontaa ampumaradoilla. Toinen osa ohjeistaa ympäristöluvan hakijaa. Tähän osaan liittyy loma-ke, millä ampumaratojen ympäristölupia haetaan. Kolmas osa on ympäristölupaviranomaisia koskeva ohjeistus, missä puututaan luvan rakenteeseen ja lupamääräyksiin tavoitteena yhtenäistää lupakäytäntöä maan eri osissa. Neljännessä osassa annetaan suosituksia tulevaisuutta varten.

Suosituksista

Puuttumatta sen tarkemmin oppaan varsinaiseen substanssisältöön (opas on n 100 sivua paksu) kannattaa suositusten osalta huomioida tässä yhteydessä seuraavat.

Ampumaratalaki on puuttunut ja puuttuu tästä maasta. Säädös, jota sovelletaan ampumara-

tojen perustamisessa on kirjaimellisesti tsaarin aikainen. Tilanne on tiedostettu ja ampumaratalain valmistelu aloitettiin edellisen hallituksen toimesta. Laki kuitenkin jäi ampumalain valmistelun jalkoihin, eikä valmistunut edellisellä Eduskunta kaudella. AMPY ryhmä katsoi ampumaratalain tarpeelliseksi ja suosittelee, että laissa määritellään eritasoiset ampumaradat, joka määrittely helpottaa ympäristölupaviranomaisia ampumaratojen ympäristöluvan tarpeen määrittelyssä.

Samalla työryhmä suosittelee, että ampumaratojen ympäristölupaprosessin keventämiseksi aloitettaisiin myös ampumaratojen ympäristönormien kehittäminen ja samassa yhteydessä tarkasteltaisiin eri tasoisien ampumaratojen ympäristöluvan tarvetta koko prosessin keventämiseksi.

Työryhmä suosittelee myös, että ampumarataavustuksista päätettävissä viranomaisen korostaa tämän oppaan käytön merkitystä.

Tiheillä asutusalueilla suositellaan muodostettavaksi isoja ampumaratokokonaisuuksia – urheiluampumakeskuksia – palvelutason ja naapuruston viihtyvyyden takaamiseksi.

Työryhmä puuttui myös kaavoituksen merkitykseen ampumaratojen perustamisen yhteydessä ja suosittelee, ettei ampumaratoja perusteta lähelle asutus- ja muita meluher-

kiä alueita ja myös, ettei asutus- ja muita melulle herkkiä toimintoja kaavoitettaisi ampumaratojen melualueille.

Ampumamelu on ampumaratojen suurin yksittäinen ympäristöhaitta. Ampumamelulle on valtioneuvosto antanut ohje arvot, jotka otetaan huomioon ympäristölupien käsittelyyn yhteydessä. Näitä ohjearvoja on arvosteltu erityisesti ampumaratojen pitäjien puolelta. Ampumamelu ei varsinaisesti kuulunut AMPY ryhmän toimiksi, mutta kun tiedetään, että melukysymysten käsittely on tällä hetkellä YM:n listalla, työryhmä suosittelee, että valtioneuvoston antamia ampumamelun ohjearvoja tarkasteltaisiin samassa yhteydessä.

Ympäristölainsäädännössä on voimassa periaate, että likaaja maksaa siivouksen. Tämä periaate pätee myös ampumaratoihin. Käytännön tasolla hyvin harvalla ampumaseuralla (viranomaiset ovat erikseen) on riittävästi varoja ampumarata alueiden maanperän siivoamista varten, jos ja kun ampumaratatoiminta syystä tai toisesta lakkaa. AMPY ryhmä oli tietoinen tästä asiasta ja suosittelee, että jonkin ryhmän jatkotyössä etsittäisiin keinoja mahdolliseen keskitettyyn rahoitukseen ampumaratojen maaperän puhdistamisessa.

BAT

Ympäristölainsäädännössä edellytetään, että toiminnan harjoittaja (ampumaradan pitä-

jä) käyttää ampumaratoja suunnitellessaan ja rakentaessaan parasta käytettävissä olevaa teknologiaa (BAT). Suomessa ei ole olemassa ampumaratojen rakentamista koskevaan BAT referenssidokumenttia, joten ampumaradan rakentaja on joutunut omin neuvoin miettimään, mikä se BAT minun ampumaratani tapauksessa voisi olla. Viranomaisesta ei monessa tapauksessa ole ollut apua, vaan kuiva vastaus kyselyyn on ollut, että ”se on sinun asiasi määrittää, mitä se BAT sinun tapauksessasi on.” Puolustusvoimia tämä tilanne on harmittanut niin, että heidän aloittees- taan ja pääosin heidän rahoituksellaan aloitettiin suunnilleen samaan aikaan AMPY kehittelyn kanssa BAT ohjeen teko. Kun puolustusvoimat eivät suuremmin ole kiinnostuneita haulikkoammunnasta, ampumaharrastusfoorumi lähti rahoittamaan tätä osuutta BAT ohjeen teossa. Ohjetta on tehty myös laajassa projektissa, missä suunnilleen samat osat puolet kuin AMPY ryhmässä ovat BAT käytäntöjä tutkimassa ja kirjaimassa. Lisäksi palkattuna konsulttina ja ohjeen kirjoittajana tässä projektissa toimii Rambo. BAT ohje on oleellisen tärkeä ampumaratojen ympäristölupien ja jatkossa muodostettavien ampumaratanormien muodostamisessa. Ohjeen on tarkoitus olla valmis kuluvan vuoden loppuun mennessä.

Jorma Riissanen

Maanpuolustuskoulutus

Tapahtuman Nimi

Yhdistyskirjanpidon kurssi Hennala
Yhteysupseerit Hennala
Testikurssi Hennala
Laskeutumiskoulutus 2 Hennala
Päijät-Hämeen Koulutus- ja tukiyksikön vuoden 2013 koulutuksen suunnittelu Lahti
Lihaskuntotesti, cooper Hennala
6.12 Paraati Lahti

Tapahtuman Aika

23.11.2011
26.11.2011
01.02.2011
01.04.2011
26.11.2011
01.12.2011
06.12.2011

Tapahtuman Nimi

Itsenäisyyspäivän kunniavartiot, -juhlien järjestelyt Päijät-Häme
LOGISTIIKAN JATKOKURSSI 2
JORY:n kokoukset Hennala
Paikallispäälliköiden yhteyskurssi Hennala
Järjestyksenvalvojan kertauskoulutus Hennala
Koulutus ja ammuntapäivä reserviläiset Hälvälä
Henkinen tuki Hennala
Järjestyksenvalvojakoulutus Hennala
Talvikurssi Päijät-Häme
Varastomieskurssi Hennala
Ajolupa B/C/CE/DE Hennala
Viestikurssi Hennala

Tapahtuman Aika

06.12.2011
10.12.2011
30.12.2011
30.12.2011
04.02.2012
10.02.2012
11.02.2012
17.02.2012
18.02.2012
18.02.2012
24.02.2012
25.02.2012

Päijät-Hämeen Reservipiirin TOIMINTAKALENTERI

06.12.2011	Itsenäisyyspäivä
14.12.2011	MPK:n vuosipäivä
24.12.2011	Jouluatto + kunniavartiot

RESERVIUPSEERILIITON TOIMINTAKALENTERI

26.11.2011	Liittovaltuuston kokous
06.12.2011	Itsenäisyyspäivän iloinen ilta
19.12.2011	Reserviläinen ilmestyy
05.01.2012	Työvaliokunnan kokous
14.01.2012	Liittohallituksen kokous 1 / 2012

RESERVILÄISLIITON TOIMINTAKALENTERI

14.12.2011	Valiokunnan kokous Helsinki
15.12.2011	Joulutulet koko maa
28.1.2012	Yhdistysjohdon koulutus, Satakunta Pori

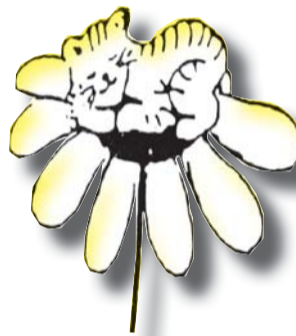

TAPIOLA

Vakuutukset. Rahastot. Pankki.

Avaa tapiola.fi, soita 01019 5100
ma-pe 8-20 tai poikkea toimistossamme

JO YLI 50 VUODEN AJAN OLEMME KERTONEET
KAIKEN KUKKASIN

AALTOSEN PUUTARHA OY
Porvoonjoentie 10, LAHTI
Puh. 03 735 2323
Fax 03 735 2223

Asepiiste

ASEET JA TARVIKKEET

Launeenkatu 82, puh. (03) 881 0444
www.asepiste.fi

ORIMATTILAN TAPETTI JA VÄRI OY

Kärnytie 3, 16300 ORIMATTILA
puh. (03) 871 250, fax (03) 871 2550
www.orimattilantapettijavari.fi

MAALIT, TAPETIT, KAAKELIT,
LATTIAT, TAKAT, KYLPYHUONEKALUSTEET,
KIRENA -SÄILYTYSJÄRJESTELMÄT

Luotettava Autotalo Laakkonen

www.volkswagen.fi

**Dieselmasturirintamalta
ei mitään uutta:
Tiguan voitti taas!**

Volkswagen Tiguan 4MOTION on kevään tuplavoittaja: ensin tuli voitto Auto Bild -lehden dieselmasturivertailussa ja nyt TM:n testissä. Tiguanista todettiin mm.: "Volkswagen sen sijaan on ajo-ominaisuuksien puolesta puhtaasti henkilöauto ja vieläpä esimerkillinen sellainen. Sen eteen voi heittää suoraa, mutkaa, kuoppia ja eri kelejä". TM:n testiryhmä toteaa myös, että "Ylläpitokuluissa edullisin on Volkswagen".

Tiguan-mallisto alk. autoveroton hinta 26.160
+ arvioitu autovero 9.282,10 (CO₂-päästöillä 185 g/km)
= kokonaishinta alk. 36.042,10 sis. toim.kulut 600

Yhdistelmäkulutus 6,4-9,9 l/100 km, CO₂-päästö 167-234 g/km.
Kuvan auto erikoisvarustein.

Loppupisteet	
1. Volkswagen Tiguan	366
2. Audi Q5	343
3. BMW X3	332
4. Volvo XC90	330
5. Land Rover Freelander	310
6. Nissan X-Trail	305

Loppupisteet	
Volkswagen Tiguan 2.0 TDI	9,1
Subaru Forester 2.0 TD XE	8,3
Ford Range 2.0 TDCI Titanium	8,2
Renault Koleos 2.0 dCi Dynamique	8,0

Autotalo Laakkonen

Ajokatu 261, Lahti, vaihe 03 8832 200
Automyyni ma-pe 9-18, la 10-14
Huolto ja korjot ma-pe 8-16
Varaosamyyni ma-pe 8-17

Esa Lantta 0500-770 037 Pasi Silen 050-5929 009
Riitta Lovikola 050-4203 110 Marko Ryyppö 050-3397 663
Markku Makkala 050-9190 282

volkswagen.laakkonen.fi

FERROPLAN

Kuljetinratkaisut

Takoiantie 4

16300 Orimattila

www.ferroplan.fi